

Bài Tổng Kết Những Bàn Tay Vấy Máu

Bài "Bàn Tay Vấy Máu" là một mẫu chuyện nhân quả giữa người phụ nữ và con ếch. Con ếch trước đây từng giết hại chúng sinh, giờ phải làm ếch để cho người khác giết hại một cách thảm thương. Con người phụ nữ từng làm ếch, bị người ta cắt cổ giết hại, giờ được làm người nhưng bị nhân quả chi phối nên lại đi cắt cổ giết hại ếch. Người phụ nữ đang gieo một nhân rất ác độc, rồi mai sau cũng sẽ phải lãnh quả rất đau thương. Luật nhân quả rất công bằng, khi gieo nhân ác chắc chắn sẽ nhận quả ác. Qua bài học, con hiểu rằng, nhân quả trả vay qua 3 cách:

1. Trả vay bằng từ trường nhân quả nghiệp hiện tại tương ứng, một hành động ác phải trả quả bị giết hại 10 lần, 100 lần.
2. Trả vay bằng từ trường cận tử nghiệp quá khứ tương ứng, một hành động ác phải trả quả bị giết hại 10 lần, 100 lần.
3. Trả vay bằng từ trường nhân quả hiện tại thân chịu, hay con cái chịu bệnh tật tai nạn xảy ra thọ lấy quả khổ vô lượng.

Vì vậy, con ếch đang bị cắt cổ chính là từ trường của nghiệp ác của người phụ nữ giết con ếch, như vậy người phụ nữ đang cắt cổ mình, đang giết mình mà không biết.

Do vô minh, không hiểu biết nhân quả, khiến cho người phụ nữ có hành động ác, gieo nhân ác, rồi sẽ mang lại khổ đau cho mình và

cho những người thân trong gia đình mình. Để thoát khỏi vô minh, tất cả con người phải học đường lối Bát Chánh đạo để có hiểu biết về đạo đức nhân bản - nhân quả và từ đó sẽ thoát khỏi cảnh nhân quả luân hồi đầy khổ đau.

Hôm qua khi con dành thời gian đọc lại bài học từ đầu đến cuối, con nhận ra tựa đề của bài học này là: "Rèn nhân cách, đạo đức hiếu sinh ý hành: những bàn tay vấy máu". Vậy con hiểu rằng, Trưởng Lão mong muốn cho chúng ta học được cách yêu thương chúng sinh từ trong ý của chúng ta. Học yêu thương từ con ếch nhỏ bé đáng thương, đến người phụ nữ độc ác vô minh, không chữa một ai, hay một con động vật nào. Bài học này đã khắc rất sâu trong con. Lần đầu tiên con đọc mẩu chuyện này, con không có ấn tượng gì nhiều. Như con đã trả bài trước lớp trước đây, do không tiếp xúc nhiều với những cảnh giết hại chúng sinh, con không có liên hệ thực tế với hình ảnh người phụ nữ cầm dao cắt cổ con ếch. Nhưng hôm qua, khi con đọc lại mẩu chuyện này, con cảm thấy thương xót cho con ếch, rồi suy nghĩ một hồi cũng thương cho người phụ nữ nữa. Qua 13 câu hỏi, con cảm thấy lòng yêu thương của con được trau dồi và con thực sự hào hứng để tiếp tục học theo giáo án này và tiếp tục huân tập cho lòng yêu thương được rộng lớn hơn.

Qua bài học này, con hiểu được rằng con cần phải yêu thương không những con ếch bị giết hại mà cả người phụ nữ kia nữa. Thường thường chúng ta có thể rất dễ dàng thương người là nạn nhân, nhưng ít khi suy nghĩ hay đoái hoài tới người hại, do chúng ta nghĩ rằng, họ làm điều ác, họ không đáng cho chúng ta yêu thương. Nhưng qua lời dạy của Trượng Lão, không những chúng ta nên thương họ, chúng ta còn nên tìm mọi cách thân cận, để giúp đỡ và khiến cho họ thông hiểu được đạo đức nhân bản-nhân quả sống không làm khổ mình, khổ người và khổ tất cả các chúng sinh. Trượng Lão đã dùng từ "tìm mọi cách" để rèn luyện lòng thương yêu trong ý hành là phải suy nghĩ, tìm tòi mọi cách giúp đỡ người phụ nữ đáng thương đó. Người phụ nữ nay làm điều ác mà phải chịu những quả rất khổ đau cho bản thân và cho gia đình. Cô ấy sẽ phải chịu sự đau khổ trong hiện kiếp từ bệnh tật, tai nạn đến nỗi có thể bị người khác đâm chém cứa cổ. Khi nghĩ tới hình ảnh người phụ nữ đó phải nằm liệt giường, bị đau cổ, ung bướu, bị người khác cắt cổ; hình ảnh đó rất đáng để cho chúng ta thương xót. Và đáng thương hơn rằng, cô ấy còn không biết rằng mình đang gieo nhân rất độc ác để phải chịu những quả đắng như vậy. Nếu ai đó nói với cô ấy rằng, nếu cắt cổ con ếch, cô ấy sẽ phải chịu cảnh khổ đau bệnh tật trong tương lai, con có thể dám chắc rằng cô ấy sẽ không dám cắt cổ con ếch nữa.

Người phụ nữ đang bị nhân quả chi phối mà không hay biết. Thật đáng thương.

Từ những điều con đã học được như trên, con có áp dụng vào đời sống của con được đôi điều. Qua triển khai tri kiến về nhân quả trả vay và được trau dồi lòng yêu thương, con cảm thấy như le lói trong con có những hành động yêu thương trong ý hành nhiều hơn. Mà con thường nghe rằng "Ý dẫn đầu các pháp", thì từ lòng yêu thương trong ý hành, con có nhiều hành động yêu thương hơn. Dưới đây là một vài hành động của con, mà con quan sát thấy có sự thay đổi trong quá trình học bài Bàn Tay Vấy Máu.

Đầu tiên, trước đây con rất sợ các con côn trùng, con thạch sùng, con gián, con nhện ở trong nhà. Hôm trước, trước khi đi ngủ, con thấy một con thạch sùng trong nhà tắm của con. Đầu tiên con sợ quá, chỉ dám đuổi nó đi. Nhưng con để ý thấy nó bị cụt đuôi. Con liền nghĩ, ồ hình như bạn thạch sùng này đánh nhau với ai mà bị đứt đuôi như thế này. Thật là đáng thương. Thì con mới nói với bạn thạch sùng rằng, thôi bạn ở trong nhà tắm của tớ qua đêm cũng được, đằng nào giờ tớ cũng đi ngủ, không sử dụng nhà tắm nữa. Bạn cứ ở qua đây nhưng sáng mai bạn nhất quyết phải rời đi nhé. Cứ như vậy con đi ngủ. Rồi sáng hôm sau khi tỉnh dậy,

con vào nhà tắm và thấy bạn thạch sùng đang đứng ngay bên cửa sổ, chờ đợi cho con thức dậy để mở cửa cho bạn ý đi ra ngoài. Trước đây nếu con có thấy con thạch sùng nào, chắc con sợ quá đuổi nó ra liền. Nhưng qua bài học này, con nhận thấy con yêu thương nhiều hơn, nên con không còn sợ những con vật nhỏ ở trong nhà như trước nữa. Con rất ngạc nhiên với hành động của mình. Vừa ngạc nhiên và vừa mừng vì mình đã có hành động đầy thương yêu như vậy.

Tiếp theo, khi con hiểu nhân quả trả vay, vay trả rất công bằng, con không dám gieo nhân ác nữa. Trước đây nếu em con có đồ đạc linh tinh trong nhà, con thường không vui và nói với em với một thái độ không tốt. Qua bài học này, con không dám làm những điều đó nữa, bởi vì con không muốn nghe người khác kêu ca với mình, vì vậy con không dám kêu ca với em, mà chỉ tự mình thay em dọn dẹp.

Tiếp theo, con nhận thấy rằng, có lòng yêu thương sẽ giúp chúng ta xả được những tâm địa xấu xa, tâm sân, tâm nghi ngờ người khác. Con nhận ra được điều này lúc tuần trước khi ông ngoại và gia đình bác của con tới chơi. Bác trai là anh của mẹ con. Khi bác ở đây, bác cứ nói với con rằng, sao con lại sống như thế này, phải đi sống ở thành phố, phải thế này phải thế kia. Thực sự con

cảm thấy rất bức mình. Tại sao cái ông bác này bao năm nay mình không gặp, không biết gì về mình mà lại tự dưng đến nhà mình xong bảo mình phải sống như thế nào. Sao lại vô duyên vậy chứ. Con cảm thấy bức mình ghê. Nhưng rồi con lại nghĩ, ừ thật ra thương bác ý. Bác ý vẫn giết hại chúng sinh, làm những điều ác để thăng chức, để kiếm tiền. Mai sau sẽ phải lãnh quả khổ đau bệnh tật cũng giống như người phụ nữ trong mẩu chuyện vậy. Thật là đáng thương cho bác ý quá là ở ngay gần chánh pháp mà không nhìn thấy. Có mắt cũng như mù. Tự dưng con thấy thương thương. Nghe theo lời dạy của Trưởng Lão, con cũng tìm mọi cách để khuyên bác nhưng con nói bác không nghe. Con tiếp cận qua bác gái. Con thổ lộ lòng yêu thương của con đối với bác gái, rồi rủ bác nghe băng Trưởng Lão giảng. Bác đồng ý rồi nhờ con gửi link trên mạng cho bác. Hôm qua con có gửi cho bác ý nghe quyển Đạo Đức Làm Người tập 2, bác gái có bảo rằng: "Cảm ơn con, bác sẽ nghe". Con mừng lắm. Con cảm thấy lòng yêu thương của con có lớn hơn chút xíu thôi mà đã có tầm ảnh hưởng tới một con người. Con mừng vì con đã gieo được một hạt giống nho nhỏ, con mong rằng một ngày không xa hạt giống đó sẽ nảy mầm, đâm hoa kết trái và thành một cây cổ thụ to lớn.

Cuối cùng, con cũng xin chia sẻ thêm một suy nghĩ tích cực. Qua bài học chúng ta đã học được rằng khi gieo một nhân ác sẽ phải

thọ quả khổ gấp 10 lần, gấp 100 lần. Từ một nhân ác mà có bao nhiêu quả ác. Nhân quả chẳng chịt mà rất công bằng, chi phối tất cả mọi người trên hành tinh này. Nếu như vậy, thì một nhân lành cũng sẽ ra quả gấp 10 lần, gấp 100 lần. Bao nhiêu năm chúng ta bị nhân quả nó lợi dụng làm công cụ mang tới khổ đau cho mình, cho người và cho chúng sinh. Con nghĩ rằng, hay là đến lúc ta lợi dụng lại nhân quả, để gieo nhiều nhân lành, mang tới nhiều quả lành hơn nữa. Từ một người thông suốt chánh pháp, là Trưởng Lão, mà giờ đã có hàng triệu người trong ngoài nước biết tới chánh pháp, biết tới nền đạo đức nhân bản-nhân quả không làm khổ mình, khổ người và khổ chúng sinh. Vậy hàng triệu người này cũng là hàng triệu nhân lành để nhân ra hàng trăm triệu người. Từ hàng trăm triệu người thành hàng tỷ người. Và từ đó nếu ai ai cũng biết tới luật nhân quả, biết tới chánh pháp thì hành tinh này sẽ thoát khỏi cảnh khổ đau, cuộc sống sẽ như Thiên Đàng Cực Lạc.